

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se întorc.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Duker Nachf.
Max. Augenthaler & Emmerich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Wessner.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
In Budapesta: A. V. Goldberger,
Ektstein, Bornat. In Ham-
burg: Marely & Liebmans.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colônă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifă și învoială.

RECLAME pe pagina a 3.a o
seriă 10 or. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L L X I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața nr. 30,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un esemplar 5 or.
v. a séu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 154.

Brașov, Joi 15 (27) Iulie.

1899.

Procesul din Belgrad.

Astăzi se începe în Belgrad procesul celor învinovați de a fi pus la cale atentatul în contra ex-regelui Milan și de a fi urzit un complot. Acesta este acuză, ce se ridică în deosebi în contra colonelului Nicolici, a lui Pasić și a lui Taušanović. Pe lângă aceștia vor mai fi trași la răspundere înaintea tribunalului statarului vr'o treizeci de persoane, foști miniștri, deputați, diariști, profesori etc., cei mai mulți din partida radicalilor, dér și câțiva dintre progresiștii. Toți aceștia sunt arestați. La început au fost vr'o 38 inși deținuți, însă dintre ei au mai fost eliberați din închisore vre-o opt.

Incordarea și iritațiunea cea mare, ce domnesce între Sârbii din regat în urma celor întâmplate dela atentat încóce și mai ales în urma acuzării, ce a fost ridicată în contra partidului radical, că atentatul este product al unei conspirațiuni din sinul său, apoi arestările și urmărirea cele multe, cari au turnat mai mult ulei pe foc, fac necesară o procedere foarte precaută și cumpănită din partea guvernului sârbesc. De aceea guvernul a și luat decisiunea, ca pertractările tribunalului statar să fiă publice, spre a se învedera astfel în fața țării întregi starea adevărată a lucrului cu privire la atentat.

Nu puțină senzațiune a făcut în streinătate mai ales o broșură, ce a publicat-o un grup de radicali sârbi în limba franceză sub titlul „Atentatul contra regelui Milan și partidul radical sârbesc“. Despre cuprinsul acestei broșuri dedicată pressei europene dăm mai jos unele deslușiri mai detaiate. Aci observăm numai, că, după afirmarea broșurei, întreg atentatul este o machinațiune a regelui Milan însuși și a șefului poliției din Belgrad, inscenată cu scopul

de a compromite și a nimici partidul radical.

Semnificativ este, că presa rusă împărtășește vederile amintitei broșuri, că adevăratul atentat dela 6 Iulie s'a făcut la comandă. Unul din diarele cele mai influente rusesci, „Grajdanin“, cere chiar dela guvernul din Petersburg, să recheme pe reprezentatul Rusiei din Belgrad, ca semn de dispreț față cu ceea ce se petrece acolo.

De fapt guvernul rusesc și-a arătat disprețul față cu stările actuale din Serbia prin faptul, că pe ambasadorul sârbesc din Petersburg Sava Gruici, care a fost dintr'odată rechemat, bănuind fiind de-a fi luat parte la conjurația contra lui Milan, l'a recomandat Țarului spre decorare. El a și primit un înalt ordin și astăzi se află deja reîntors în Belgrad. O telegramă spune, că poliția l'a lăsat de-ocamdată în pace, pôte că i-a ajutat aici întru cât-va și distincțiunea, ce a adus-o cu sine din Serbia.

Gruici a declarat unui diarist rus, că suspițiunea lui e nebasată și că nu-i e témă de viitor. În decursul procesului se va dovedi, decât este ori nu vinovat. În Belgrad însă s'a mai ridicat suspițiunea de a fi stat în legătură cu conjurații chiar și în contra principelui din Muntenegru.

În fața unor suspițiuni atât de grave de o parte și de alta, va fi de un deosebit interes pertractarea procesului pentru atentat. Ori și cum în mijlocul patimilor deslănțuite este nu numai delicată, dér și foarte periculoasă pozițiunea regelui Milan și a guvernului, ba chiar și a dinastiei Obrenović. În fond toate se reduc la vechiul antagonism contra dinastiei actuale din partea partizanilor lui Carageorgević și a politiceii rusesci.

Alegerea de deputat în Sebeș.

Scim, că în cercul *Sebeșului-sădesc*, care a devenit vacant, se va face alegere de deputat. Ea este fixată pentru ziua de 31 Iulie st. n.

Precum scim, în acest cerc sunt și Români, și încă în *majoritate*. În ce privește pe alegătorii din acest cerc, „Sieb. D. Tageblatt“ stabilește numărul lor, pe baza informațiunilor ce le are, astfel: 463 alegători *români*, 456 sași și 65 maghiari.

Decă despre alegătorii români din cercul Sebeșului nu s'a vorbit până acuma, cauza este ușor de înțeles. Români sebeșeni n'aveau să pună nici un candidat, cu atât mai puțin să sprijină un candidat străin, deore-ce ei stau pe baza hotăririlor conferențelor noastre naționale, cari prescriu atitudinea pasivă față cu alegerile dietale. Cu toate acestea mai mulți fruntași români din Sebeș au aflat de bine a convoca într'o întrunire electorală pe alegătorii români din acel cerc, pentru a-și precisa împreună atitudinea față cu alegerea de deputat dela 31 Iulie. Conform prescrierilor legii electorale, de a-se anunța simplu primarului cu 24 ore înainte întrunirile electorale, ei au făcut această anunțare la timp. Primarul însă, la rândul său, nu s'a mulțumit a-se conforma legii, ci a *oprit ținerea întrunirii electorale române*, pe motivul cunoscut al volniciei ministeriale din vremile regimului Banffy, că alegătorii nu se pot întruni pe basă de naționalitate. Cu alte cuvinte, că nu pot fi convocați numai alegătorii români ai cercului.

În contra acestei opriri din partea primarului din Sebeș-sădesc, convocătorii întrunirii, d-l Sergiu Medeanu și soții, au anunțat recurs. Rămâne acum să se scie, ce crede ministrul de interne Szell despre

respectarea dispozițiunilor clare ale legii electorale, despre dreptul alegătorilor și despre dreptatea, ce trebuie să li-se facă.

Intr'aceea conducătorii români din cercul Sebeș vor sci, sperăm firm, să-și facă datoria lor națională și să găsească, cu totă oprirea întrunirii, mijlocul de a informa din nou pe alegătorii români asupra concluderilor conferențelor noastre naționale, pe care sunt obligați a-le respecta în solidaritate.

Voce germană despre pact. „Berliner Börsen-Courier“ publică un articol asupra pactului austro-ungar, din care țice, că lipsește paritatea și nu constituie o pace cinstită, căci cele două state n'au de gând a renoi pactul, după-ce el va fi expirat la 1907. După starea de față a lucrurilor, foia germană profescesc Austriei mară desamăgiri, la care ea trebuie să fiă pregătită în urma îndrănelii Maghiarilor, cari nu sunt dispuși a concede nimic, ci mai vistos caută toate momentele priincioase de-a profita de slăbiciunile Austriei.

Dela conferența de pace.

Cetitorii noștri cunosc în liniamente generale protestul ridicat de delegatul României d-l Beldiman în a treia comisiune (arbitragiu) a conferenței de pace în contra comisiunilor internaționale de anchetă. În urma acestui protest, la care s'au alăturat delegații Serbiei și Greciei, s'a modificat încâtva redacțiunea articolelor privitoare la acele comisiuni, ér delegații celor trei state au cerut instrucțiuni dela guvernele lor, deore-ce modificările făcute nu aveau nici o importanță.

Joi comisiunea s'a întrunit din nou sub presidenția d-lui *Bourgeois*, delegatul Francei. Ea a adoptat în a doua oțire articolele 1—39 din proiectul arbitragiului, afară de cele 5 articole privitoare la comisiunile internaționale de anchetă, cari nu se vor lua în discuțiune, decât după-ce de-

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Doina și daina.

De

Nicolae Sulică.

(Urmare.)

II.

Nu există așa-déră nici un reson științific, care ar puté îndreptăți derivațiunea cuvântului doină în ambele sale forme, dintr'o ipotetică formă a limbei dacice. Eschisă fiind posibilitatea unei asemenea derivațiuni, originea cuvântului doină avem să o căutăm în altă parte, și anume numai acolo, unde stadiul actual al cercetărilor științifice ne permite să regăsim urmele acestui cuvânt, în ori-care din formele *doină și daina*.

Accentuez încă-odată faptul incontestabil limbistic relevat și mai sus, că în domeniul graiului viu românesc cuvântul obvine paralel sub formele *doină și daina*, deși forma această din urmă e cunoscută pe un teritoriu cu mult mai restrâns, decât forma mai generală „doină“. Forma „daina“ *) se mai aude adă mai numai în părțile munți-

lor apusenți și împrejurime, cum e bunăoră în cunoscuta doină, care se începe cu tipicele versuri:

Cine-a Țis *daina, daina*,
Ruptă i-a fost inima,
Ca și mie acuma, etc.

Forma analogă „daina“, identică și ca formă și ca sens, a limbei litvanice ne impune cu necesitate științifică susținerea *originei litvanice* a cuvântului românesc „daină“, repet încă-odată a *cuvântului*, și nu cum-va și a genului poetic-musical séu a facultății artistice exprimate prin el, — eschisă fiind a *priori* posibilitatea unui împrumut al limbei litvanice din limba românăescă; — și în chipul acesta cu aceeași necesitate științifică ni-se mai impune să admitem drept formă originală a cuvântului forma *daină* și în consecință, să considerăm forma *doină* drept o *variantă modificată* posterioară a prototipului „daină“.

Pe de altă parte, precum asemenea s'a amintit, limba litvanică e *singura* dintre toate limbile indo-germane europene, care cunósce o formă „daina“ *) cu sensul spe-

evident, că nu pôte fi decât o derivațiune din substantivul „daina“.

*) *daina*, plural *dainos*, cântec popular, de unde *dainoti*, a țice séu a cânta o doină séu cân-

cial de „cântec popular“, ér despre limba Litvanilor se scie anume, că între idiomele surorii de pe teritoriul european e cea mai arhaică și conservativă. Așa se esplică conservarea acestui vechi element indo-german, căruia îi mai aflăm părechia numai în idiomele asiatice arice, cum e bunăoră în sanscritul „dhaina“ (ceva cugetat, cântat), deoi asemenea cu sensul de „carmen“ (cântec).

Nu ne rămâne așa-déră alt-ceva, decât să cercetăm, decât a existat de fapt și condițiunea principală *esterioară*, care să fi putut mijloci un împrumut al limbei române din limba litvanică. Cestiunea este, decât a existat séu nu un *contact* mai îndelungat fiă mijlocit, fiă nemijlocit între cele două popóre, care contact singur condiționează puțința unui împrumut limbistic?

Răspunsul va fi, fără îndoală, *positiv*. Cronicile noastre sunt pline de date referitoare la continuale lupte ofensive și defensive, ce au avut să le pörte Moldovenii contra *Leșilor* (Polonilor) și *Liftenilor*

tec peporal, *dainotajis*, cântăreț, *daininkas*, poet etc. Forma pluralică „dainos“ (cântece populare) se aplică de regulă ca titlul a posesiilor populare litvanice. Cele mai însemnate colecțiuni de felul acesta le voiți aminti mai jos.

(Litvanilor), ér despre principatul Litvaniei se scie, că începând mai ales dela Iagello, a aparținut multă vreme Poloniei, până ce în fine la ultima împărțire a regatului polon, a fost încorporat la marele imperiu rusesc.

În punctul acesta se exprimă Alexandri într'o notiță a colecțiunei sale de posesii populare (pag. 84) astfel:

„*Desele răsboie*, ce avură Moldovenii cu Leșii, daunele, ce le făceau aceștia, zând năvăleau, și *numérosele călcări* peste tratatele de pace, au dat cuvântului „Liftă“ o semnificațiune uricioasă. Liftă și sinonim cu neam rău și fără credință“.

Pe de altă parte poesia noastră populară, mai ales „cânteculele noastre bătrănesci“, acest depositar de regulă foarte fidel al multor interesante date istorice, nu arare-ori cuprinde în sine cele mai vii reminiscențe despre acele năvalnice frecări și pârneli dintre Lifteni și Moldoveni. Étă ce-i țice șoimul, lui Ștefan cel Mare, în poesia „Ștefan Vodă și Șoimul“ din colecțiunea lui Alexandri (pag. 172):

„Ștefane vitézul meu!
Dău de altul c'ar fi rău;
Er de tine mult de bine,
Că tu ești șoiman ca mine!“

*) Leacsonul de Buda amintesce numai forma verbală „dainăesc“ (modulor, cano), care e

legații României, Serbiei și Greciei vor primi dela guvernele lor instrucțiunile cerute.

D-l *Beldiman*, delegatul României, a provocat și în ședința acésta o discuțiune de un mare interes asupra articolului 27, cerând o mică modificare. Acest articol impune puterilor semnatare de a decide, ca părțile litigioase se accepte arbitragiul în mod obligator. Delegatul României a cerut, să se elimineze din articol cuvintele „consideră ca o datoriă” și să fie înlocuite prin cuvintele „cred folositoare”. În sensul acesta a vorbit și delegatul Serbiei *Velicovic*.

Delegatul german *Zorn* ținut un lung și înfăcărat discurs, în care arată, că deși Germania a respins arbitragiul obligator, totuși ea nu rămâne înapoi în devotamentul său pentru cauza păcii și în hotărârea sa de a face tot posibilul spre a asigura triumful arbitragiului. Interesele păcii sunt tot așa de scumpe Germaniei, ca și ori-cărei alte puteri. În fine declară, că Germania adoptă articolul 27.

După acésta președintele *Bourgeois* a ținut un discurs elocuent în favoarea aceluiași paragraf, discurs primit cu sgomotoase aplauze. Oratorul a reamintit utilitatea morală a articolului 27 și a scos la ivelă importanța acestei idei de datoriă a națiunilor, exprimată pentru prima dată într-o întrunire fără responsabilitate, dér într-o conferință unde toate puterile lumii civilizate sunt reprezentate și de unde vor eși angajamentele pentru guverne și popore; a arătat, că consecințele actului săvârșit acum la Haga vor avé în viitor o importanță, care va crește pe fiă-care și, prin chiar acțiunea opiniunii. A rugat pe opoșanții de a nu insista asupra deosebirii, ce se căuta a-se stabili între puterile mari și mici. Instituțiuni internaționale, ca acestea, sunt garanția celor slabi contra celor puternici. Când poporele în conflict au aruncat în balanță săbiile lor, una pôte fi mai grea, decât alta; dér când este vorba de a cumpeni drepturile, acelea ale unui stat mic au aceeași greutate, ca și acelea ale celui mare. Convine mai ales celor slabi să se asocieze la eforturile, ce se încercă, pentru a regula din ce în ce mai mult prin drept viitorul lumii.

Articolul 27 a fost votat în unanimitate, fără schimbare.

Asocierea Germanilor din imperiu în București.

Duminecă s'a ținut în București o serbare, care merită, credem, totă atențiunea Românilor. În acésta și adevărat s'a așezat pétra fundamentală a casei reuniunii Germanilor din imperiu.

Éta în ce consistă, după „Bukarester Tageblatt”, momentul înălțător al acestei

festivități. „Casa reuniunii, dice acésta fôiaș, are să fie simbolul exterior al strînsei legături, care va să unescă pe toți filii patriei germane îndepărtate. Până unde va răsuna limba germană, să fiă tare sentimentul și spiritul german! Și noua casă, ce și-a fundat' o asociațiunea germană în strada Brezoianu, să fie o bucățică de pământ german în orientul îndepărtat, unde toți câți vor intra și vor eși din ea, să se simtă ca în patriă.”

Este ceva nou fundarea casei germane nu numai în București, dér în întreaga Românie, unde nu soim să se mai afle o clădire cu un scop analog. Dér nu ne este cunoscut un asemenea cas nici în capitalele din Europa apusună, nici în vre-o altă parte. De aceea trebuie să dăm o deosebită importanță fundării „casei germane” în capitala română, mai ales după-ce asocierea, căreia i-se datorește, s'a înființat la indemnul și sub protecțiunea ambasadei germane din București.

Dér să lăsăm să vorbescă însuși documentul pentru clădirea casei reuniunii, care este de următorul cuprins:

„*Continua sporire în Bucuresc a coloniei Germanilor din imperiu, dimpreună cu împrejurarea, că față de publicitate ea a înflorit până acuma mai numai în ascuns și că aici pe pământ străin n'a împreunat încă pe compatrioții noștri nici o legătură, care să-i fi înputernicit la vre-o acțiune de sine stătătoare; mai departe împrejurarea, că colonia Germanilor din imperiu a fost adeseori reprezentată față de autoritățile de stat ale României, precum și față de patria noastră prin străini, au dat ansă în anul 1894, mai ales la indemnul înaltului nostru patron, ambasadorul german de atunci, și actualului secretar de stat la externe Excelența sa contele de Bülow, la întemeierea „asociațiunii Germanilor din imperiu în București”.*

„Cu deplină satisfacțiune putem constata astăzi, că scopul ce și-l propune asociațiunea noastră: „de a conserva conștiința apartinerii noastre la patria germană, precum și un sentiment cald pentru toate câte o privesc pe ea, prin concentrarea Germanilor din imperiu și prin crearea unei reprezentanțe,” și l'a ajuns deja în scurtul timp al existenței sale într-o atâta, într-o cât reuniunea dispune de un respectabil număr de membrii, a căror fidelitate de multe-ori probată în diferitele peripeții ale traiului nostru în țera străină, e o bună garanță și pentru viitor.

„Pe lângă tot fenomenul destul de deplorabil, că Némțul în străinătate, fie din cauza aglomerării afacerilor, fie din cauza amestecului cu alte naționalități, foarte adeseori cade jertfă păcatului tradițional al poporului nostru: lipsei de simț și de mândria națională, în societatea noastră totuși s'a conservat dragostea față de tot ce este

german, într-o măsură atât de îmbucurătoare, încât din toate părțile s'a accentuat necesitatea de a ajunge în posesiunea unui locaș propriu și durabil, în care neconturbat și nimeni să putem cultiva sentimentele noastre germane și a susținea în același timp relațiunile spirituale cu patria noastră. Acest ideal, care l'am nutrit cu toții de când am întemeiat reuniunea noastră, are acum să se realizeze. Mulțămită prevenirii maritimose a membrilor, precum și sprijinului unor persoane, care ce-i drept stau afară de reuniunea noastră, dér favorisează intențiunile noastre ni-a fost în fine posibil să ne câștigăm un teren potrivit și să proiectăm și zidirea unui locaș. Și astfel astăzi, Duminecă în 11/23 Iulie 1899, sub glorioasă domniă a M. Sale Regelui Carol I și a M. Sale reginei Elisabeta a României, suntem în pozițiunea de a pune pétra fundamentală casei reuniunii noastre.

„*Plin de recunoștință în inima noastră, facem astăzi promisiunea solemnă, că ne vom îngriji, ca acest edificiu să fie aici pe pământ străin o puternică cetățue, un sublim monument al credinței și sentimentelor germane și un scut și armă în contra a tot ce se va scula în potriua acestora.*

Despre decursul serbării puereii petrei fundamentale raporteză „Buk. Tageblatt”, că ceremonia sfințirii a fost săvârșită de un preot român, „pentru a nu supăra pe nimeni, dér și pentru a dovedi stima, ce au Germanii pentru patria lor adoptivă România”.

Președintele reuniunii, directorul de bancă C. A. Stolz, a salutată pe cei prezenți, a predat clădirea arhitecților și a terminat cu „Hoch!” întreit pentru părechea regală română. Inginer Schvalbach arătă apoi motivele, ce au îndemnat pe Germanii asociați, de ași ridica o casă a lor proprie și a accentuat meritele, ce le are în acésta afacere fostul ambasador german la curtea din București, contele Bülov. După ce a cetit documentul, acesta dimpreună cu câte un exemplar din „Buk. Tegeblatt” și „Rumänischer Loyd” (!) l'a băgat într-o capsulă și l'a așezat în fundament. Între cei ce au dat obicinuitele lovituri cu ciocanul în pétra fundamentală, după președinte a urmat îndată consulul german Kiliani, apoi inginerul și arhitectul și domna Gassel în numele femeilor germane, ér în numele presei dr. Kraus și Max Schroff.

E bătător la ochi, că nici una din foile bucurescene, ce le primim, nu face amintire de acésta serbare la tot cazul foarte remarcabilă.

Revistă externă.

O broșură asupra atentatului din Belgrad. Un grup de două-deci și trei radicali sârbi a publicat o broșură asu-

pra atentatului în contra regelui Milan — broșură, ce cuprinde o protestare vie în contra procederii autorităților și cele mai violente acuzări în contra lui Milan.

Partidul radical — dice acest protest — dela întemeierea sa a dus o luptă energetică, dér deschisă în contra „nelitirilor perfide” ale regelui Milan, cari amenințau să ruineze țera și viitorul ei. Cu toate persecuțiile, majoritatea țerii și-a dat încrederea sa radicalilor, ceea-ce a făcut pe adversarii să simuleze atentate, cari aveau să compromită partidul radical. Șefii radicalilor au fost acusați, închiși și condamnați, dér acésta n'a făcut decât să le mărescă popularitatea. Ultimul complot Knezevici face parte din acésta categorie de atentate. Partidul radical nu s'ar fi gândit niciodată să facă din regele Milan un martir și să accelereze lichidarea frăscă a dinastiei Obrenovici. Milan, din contră, avea un vedit interes, ca prin o simulare de atentat să răpescă radicalilor simpatiile, de cari se bucură, și se preîntâmpine astfel desastrul amenințător. Ruina va fi însă și mai deplină, decât nu ași, mâne. E ridicol a presupune, că radicalii ar fi organizat așa de rău atentatul, cum a fost în realitate, și că pentru săvârșirea lui ar fi ales un om, a cărui primă faptă după arestare a fost, ca să scotă din buzunar o listă a complicilor săi. Omul acesta a tras patru focuri dela o distanță de doi pași și pe adjutantul Lukici nu l'a rănit, decât în momentul când acesta l'a apucat de braț. Apoi Knezevici a fugit o jumătate de oră pe strădi și s'a aruncat în Sava, ceea-ce nu era cu puțință decât numai în cazul când totul era pregătit și înțeles de mai înainte. De-așenea cuvântarea ținută de Milan poporului adunat și în care acuză pe radicali, era pregătită cu o și înainte, și deci Knezevici n'a fost decât instrumentul regelui Milan.

Pentru radicali e neîndoiș, că afacerea Knezevici a fost combinată în chip foarte nedibacii de către însuși regele Milan și de șeful poliției Badimlic. Radicalii vor eși însă din acésta încercare curați, stimați și iubiți, pe când Milan și-a jucat ultima carte. Cei arestați sunt în primejdia de-a căde sub secura calăului, înainte de a-se descoperi și pedepsi adevăratul vinovat. Din acest motiv șefii radicalilor se adresează diarelor Europei, ca să-și ridice glasul, spre a nu se săvârși planurile criminale.

Crisa din Belgia. Crisa politică suscitată în Belgia de cestiunea reformei electorale, e departe de-a fi terminată. S'a creșut un moment, că intervenția bătrânului și înțeleptului rege Leopold, în conflictul între clericali și anticlericali, va pune capăt crizei, neîntârziat. Ilusia însă nu s'a realizat. Regele a intervenit și a intervenit în mod foarte activ, dér råde pozitive și utile nu se văd încă. Regele Leopold a re-

De jur împrejurul tău
Năvălesc dușmanii mereu.
Te calc Ungurii făloși
Și Lifteni necredincioși,
Te calc hanii Tătărăscii
Și urdiile turcescoi”.

Aici așa-déră sunt reasumați toți dușmanii năvălitori în Moldova, și în al doilea loc sunt enumerați tocmai Liftenii, ér că Leșii nu sunt menționați aici, se esplică numai așa, că înaintea poporului român Leșii au ajuns să fiă identificați cu Liftenii, tocmai în urma uniunii lor politice, și așa și în urma atacurilor lor comune; și tot de aici se esplică și faptul, că atributul de „litfă” sau „liftă” în sensul rău al cuvântului, se aplică de-o potrivă Liftenilor, ca și Leșilor.

În poemul epic al lui Alexandri intitulat „Dumbrava roșie” (Poesii III, 2, 8), o câmpie de lângă Cernăuți, unde tradițiunea ne spune, că după gróznica luptă din Codrul-Cosminului (1497), Ștefan cel mare a prins și a înjugat la plug 10,000 de Poloni, cetim și următorul pasagiu:

„Și călărași din fugă prin sate, prin orașe
Crainesc: Săriți cu toții pe Litfele trufașe!
Vitezul Ștefan Vodă vă chiemă 'n vitejie.
Cine-i mișel să fugă, cine-i Român să vie!”

Tot sub numele de „Litfe” obvin Le-

șii și în „cetatea Neamțului” de Alexandri (Teatru pag. 1483):

„Și voi cu toții, bărbați, femei, copii
pe apărare!... Inarmați-vă cu ce-ți găsi
și dați de mórte, ca să nu dice Litfa, o'
întrat în țera noastră, ca într'un sat fără
câni”;

ér în novela istorică a lui C. Negruzzi „Sobieski și Români” (Opere, I, 170), unde se enareză același fapt, ca și în „cetatea Neamțului” a lui Alexandri, se dice între altele:

„Craul (Leșilor) a trimis răspuns călugărului, care ședea în clopotniță, să deschidă; ori... face mănăstirea praf și pulbere. — Auđit-ați acolo Litfa cea păgână!...”

A existat așa-déră timp de sute de ani un contact foarte întins, deși mai totdeauna ostil, între Litvani și Români, ér în réstimpul acesta Românul a avut ocaziune să cunoască până la mēduvă pe acești vecini neastēpărați ai săi, și anume în urma raporturilor de continuă dușmănie, tocmai în cele mai uricioase și detestabile trăsături ale firii lor.

Numai așa se pôte esplică, că în tesaurul poeziei noastre populare numele *Litfelor* sau *Litfenilor* e consecvent însoțit de

câte-un epitet degradator, ca: necredincios, trufaș, păgân, spurcat etc.; și erăși numai în chipul acesta se esplică faptul, că în arhivul viu al graiului românesc numele etnic de *Litfa* sau *Liftă* al Litvanilor a ajuns cu timpul, prin degenerare, să primescă semnificațiunea specială pejorativă de „păgân” sau „eretic”, și în legătură epitetele mai sus amintite de „spurcat” și „necredincios”.

Causa acestei scăpături sau denegării de sens a fost interpretată în diferite chipuri. *Alexandri* în notița sa citată și mai sus se esprimă astfel în punctul acesta:

„...daunele, ce făceau aceștia (Litfenii) în țera, când năvăleau, și numărósele lor călcări peste tratate de pace, au dat cuvântului Litfa o semnificațiune uricioasă. Litfa e sinonim cu neam rău și fără credință”.

L. Șăineanu (Semasiologia română pg. 235) în opozițiune cu Alexandri e de părere, că nu caracterul Litvanilor, ci credința lor a fost motivul principal al acestei transformări de sens a cuvântului Litfa sau Liftă, căci Litvanii întocmai ca și Leșii au fost catolici, ér în ochii Românilor nimic n'a fost mai uricios, decât confesiunea papistășescă.

D-l *Hașdeu* în monumentalul său studiu asupra lui Negru-Vodă (Et. magnum. Tom. IV, Intr. pag. 113) luând ca basă a explicațiunii tot credința Litvanilor, motivul primordial al identificării Litvanului cu „păgânul” sau „necredinciosul”, îl vede tocmai în religiunea primitivă păgână a Litvanilor, cari în secolii XIV și XV erau încă toți idololatrii.

Interpretarea d-lui Hașdeu e fără îndoială cea mai plausibilă, căci de fapt dintre toate neamurile Europei creștine ađi, aceea, cari au îmbrățișat creștinismul mai târziu, dér și mai cu anevoe, au fost tocmai Litvanii, și ceea ce e și mai important pentru noi, ei și după botezarea în legea cea nouă a lui Christos, au ținut și țin până în ziua de ađi cu o uimitóre tenacitate la superstițiunile și tradițiunile lor vechi păgănesci.

Acesta este așa-déră motivul principal și primordial, că Litveanul a ajuns să fiă numit „necredincios”, „spurcat” sau „de lege lăpedat”, cum e în balada populară „Bogdan” (Alexandri p. 175):

„Ea nu-i fată de împărat,
Și-i chiar de Litean bogat
Și de lege lăpedat”.

(Va urma).

comandat sistemul votului *uninominal*, care fără a lua puterea din mâna clericilor, asigură burgheziei liberale o mai mare înfruntare în stat. Incercarea însă n'a isbutit, căci s'au opus mai ales clericali și socialiști. Clericali s'au opus, pentru-că nu vor să împartă puterea cu liberalii. Socialiștii, pentru-că cer și ei partea lor de concesiune. Pentru a restabili pacea și a înlătura pericolul grevei generale, adecă al revoluțiunii, cu care amenință masele socialiste, ministrul Vandenpeperboom nu scie să facă alt ceva, decât să asigure, că va rămâne la postul său și că finalmente va trece proiectul de „reformă” electorală preconizat de clericali. Asigurarea acesta, ar fi mai bine să se realizeze. Realizarea ei ar însemna izbucnirea revoluției în Belgia și transformarea micului stat din Europa centrală în republică, ceea-ce ar aduce după sine pierderea independenței. Jumătățile de măsură nu rasolvă nimic, dér nițel măsurile extreme nu sunt folositoare.

Conferență orientală. Prin presa europeană s'a răspândit scirea, că Țarul Nicolae s'ar ocupa cu planul de-a convoca o conferență, în care să se discute exclusiv *ceștiunea orientală*, adecă *ceștiunea armenescă și macedonenă*. Scirea acesta ni-se pare un produs al „sezonului mort”. O conferență de felul acesta, care să rezolve ceștiuni de-o gravitate estra-ordinară, cu caracter foarte primejdios, ar întâmpina opoziția din partea mai multor state, cari au interes, ca imperiul turcesc de aji să nu fi încă descompus; din o descompunere ar rezulta, ce i drept, o pace în Orient, însă ea ar pute produce și încurcături mari, ér Europa nu e dispusă tocmai acum să se mai încarce pe cap și alte greutăți pe lângă acele de cari e turmentată vecinic.

SCRIRILE DILEI.

— 14 (26) Iulie

Mandatul din Ceica. Oficioși „O. E.” i-se telegrafază din Oradea-mare, că Duminecă cercul electoral *Ceica* a candidat oficios pe avocatul Teodor *Fassie*. Candidatul fu chemat prin o deputațiune la conferența clubului electoral „liberal” și aici a ținut o vorbire-program. A vorbit despre guvernul Szell, înălțându-l până la al treilea cer, ca pe unul, care „susține drepturile tuturor fără deosebire de naționalitate”, „le vindecă ranele, și devisa lui în sus și în jos este: lege, drept și dreptate”. În fine declară cinstitul candidat, că „vré pacea între Români și Maghiari și se va nîsui a face statornică buna înțelegere”. — Pécát de ostentelă!

Bóla regelui Carol. Un buletin medical dat din Castelul-Peleș (Sinaia) anunță, că Maj. Sa Regele Carol suferă de câte-va dîle de nevralgie a feței destul de violentă. Deși se constată în prezent o ameliorare simțitoare, totuși Regele are încă trebuință de câte-va dîle repaos.

„Nix deutsch.” Căpitanul poliției din Sibiu a adresat șefului poliției din Pojun o scrisoare, în care îl ruga să-i împrumute statutul de organizare a poliției de acolo, precum și regulamentul de serviciu. Dér ce-i, că scrisoarea era conoipiată în limba germană. „Colegul” din Pojun Kutsera însă și-a încrunat odată sprîncenele și a respins scrisoarea în limba germană cu observarea, că limba oficioasă a autorităților unguresci este limba maghiara, ér Pojunul tot așa se află în Ungaria, ca și Sibiuul. Foile unguresci aplaudă „bravura” căpitanului din Pojun.

Trăsnet. Ni-se comunică, că erî o furtună s'a descărcat asupra hotarului Tohanului vechi, împreună cu vehemente tunete și trăsnete, dér fără plóiă mare. Un trăsnet a lovit o bivoliță și un cal, cari au perit imediat.

Impératul german în contra „fiscului.” Foile germane înregistrează o declarațiune a împératului Wilhelm, care fără îndoelă n'a atins în modul cel mai plăcut pe ministrul său de finanțe. „Nu pot suferi fiscul”, dîse împératul, „din cauza pre-

potenței principiului fiscal”. Impératul a voit să dîcă ou alte cuvinte, că e în contradicere cu spiritul modern instituțiunea acelor nenumerati funcționari, cari n'au altă chiemare, decât să caute, ca cu lumina, să surprindă pe cetățenii contribuenți, decât nu cum-va au plătit cu câț-va finici mai puțin, de cum se cuvenea.

Osemintele lui Hentzi. Lunî înainte de prânț au fost transportate rămășițele pămîntesci ale lui Hentzi din cimitirul militar din Buda în curtea școlii de aproți, unde au fost aședate în cripta de sub monumentul lui Hentzi. Transportarea s'a făcut cu parada convenită militară, fără nici un incident deosebit. Una din foile unguresci însă scie să spună și senzaționala minune, că osemintele lui Hentzi de fapt nu s'au aflat, oi au dispărut probabil răpite de cine-va. De nu va fi minciună, póte fi adevér.

Patriotism „moderat.” Din *Graz* se anunță, că la serbarea de incheiere a cursului anual la academia de comerț, de rëndul acesta nu s'a cântat „*Keiserlied*”-ul. Un profesor însă a adresat elevilor următoarele cuvinte: „Anul acesta a rēmas din programul nostru „*Keiserlied*”. Bunî Germanî fiind, de aici înainte să părăsim localitățile acestei școle germane cu strigarea „*Heil*”, însă bine să vé însemnați, mē rog, că decât veți fi unde-va oficioși la vre-un prânț, tot-déuna trebuie să strigați „*Hoch*”.

Trăsnet din senin. Din Berlin se anunță un cas din cele mai interesante și până acum unic în felul său, a cărui esplanare preocupă mult lumea științifică germană. E vorba de o tineră damă aplicată la telegraf, care împreunând curentul dintre Hamburg și Berlin, a fost trāsniată din senin. De-ocamdată lucrul nu se póte explica altmîntrelea, decât că trāsnetul a fost provenit dintr'o mică furtună iscată între Berlin și Hamburg și că în ohipul acesta a fost condus dintr'o enormă depărtare până la stațiunea telegrafică, unde s'a întâmplat catastrofa. Tineră lu și-a venit nici până acum în simțiri.

Teatru german de vară. Vinerî va păși d-l director *Neher*, ca *Renzberg*, în „*Goldfische*”, un rol ce până acum nu l'a jucat încă în Brașov și în care escelează mai mult. „*Goldfisch*”, comedia de *Schönthan* de *Kadelburg*, e o piesă din repertoriul teatrului de curte din Viena. În preparațiă e piesa „*anonyme Briefe*” de *Desvalliers* și *Mars* reprezentat în *Palais Royal* din Paris mai mult de două sute de ori. Din incidentul aniversării morții celebrului compozitor *Strauss*, se va reprezenta piesa „*Die Fledermaus*”.

Serbarea Petöfi și Sașii.

Mult se ocupă foile unguresci de așa dîsa participare a Sașilor la aniversarea de 50 de ani a morții lui *Petöfi*.

Astfel „*Bud. Tagblatt*” se bucură, că și Sașii vor participa, și că cele mai multe foi săsesci vorbesc „cu simpatia” despre serbare. Vice-președintele societății „*Petöfi*”, care arangiază serbarea, dîce, că deputatul *Pildner* l'a asigurat, că Sașii vor lua „tot” parte, și că va asista și *Dr. Carol Wolff*, președintele comitetului central săsesec etc.

„*Kronst. Zeitung*” constată cu surprindere, că arangierii festivității (societatea *Petöfi*) au ales între oratorii festivi și pe *Bartha Miklos*, dușmanul declarat al Sașilor, dér, dîce, între vorbitorii oficioși este și secretarul de stat *Zsilinszky*, care a ținut în academia ungurescă o vorbire binevoitoare față de nemaghiari. Imprejurarea acesta, adaugă foia „*verđilor*”, va fi îndemnat reprezentanța orașului *Sighișóra* a lua decisiunea „precaută”, ca în considerațiă, că festivitățile n'au caracterul unei serbări politice și că prin urmare e de așteptat, că sentimentele naționalităților din țără nu vor fi în nici un chip vătămăte în decursul lor, să róge pe primar de a reprezenta orașul la serbare.

Astfel, dîce foia brașoveană, a primit și primarul din *Brașov* invitarea, ce i s'a

adresat personal și a comunicat membrilor reprezentanței, că societatea *Petöfi* dorește să fie reprezentată prin delegați și orașul acesta, cu rugarea, că „acei reprezentanți, cari vor să urmeze acestei invitați” să se anunțe mâne la améți la dēnsul.

„*Kronst. Zeitung*” incheie dîcēnd, că scie stima pe postul, — dér față cu serbarea însăși trebuie să accentueze, că poporul săsesec va rămâne rece până în adēncul inimei.

„*Kronst. Tageblatt*”, foia moderatilor din loc, dîce în articolul său asupra aceleasți ceștiuni, că hotărîrea celor din *Sighișóra* marcheză pozițiunea Sașilor față cu serbarea. De sigur, adaugă ea, noi Sașii vom participa la ea, căci noi nu ne-am lāsāt nici când conduși de vederi înguste naționale.

Petreceri.

Comitetul despărț. XXXIII (Turda) al Asociațiunii, invită la petrecerea de vēră, ce se va arangia în *Turda* (otel central), Duminecă la 6 August n. 1899 cu ocașiunea adunării despărțmētului „Asociațiunii”. Venitul curat e destinat în folosul înființādei bibliotecii populare.

Prețul de intrare de persoană 1 fl., în familiă până la 3 persoane 2 fl., de aici în sus 60 cr. de persoană. Inceputul la 8 óre sēra. Ofertele marinimóse, cari sunt a se trimite la adresa P. O. D-n A. Codarcea protopop în *Turda*, se primesc cu mulțămītă și se vor chita în public.

O petrecere de dans împreunată cu concert se va aranja în 18 (30) Iulie c. în „hotelul cel mare” din *M. Iliă*, cu ocașiunea adunării despărțmētului VIII al Asociațiunii, cu binevoitorul concurs al d-lui *G. Șorban*, conservatorist în Viena, și a tinerimei studióse române din *Dobra* și *jur*. Inceputul precis la 7 $\frac{1}{2}$ óre sēra. Intrarea de persoană 80 cr., de familiă a 3 membri 2 fl.

Venitul curat e destinat în favorul bisericeii române gr. or. din loc. Suprasolviri și oferte marinimóse se primesc cu mulțămītă. Damele sunt rugate a se presenta în toalete simple.

Program: 1) *Beethoven*: „Cântec de jertfă” esecutat de quartetul tinerimei. 2) *V. Alexandri*: „*Despot Vodă*” (scena 3 actul III) predată de d-nii *Petru Vasilon* și *Nicon Grozuța*. 3) *Vidu*: „*Vino lele*”, „*Cucuruz cu frunza 'n sus*”, cuartet. 4) „*Fantasia pe motive românesci*” solo pian esec. de d-l *G. Șorban*. 5) *G. Șorban*: „*De-ași avé*” cuartet. 6) *Speranța*: „*Șeava și țiganul*” poeziă comicoă predată de d-l *Eugen Sērb*. 7) *T. Simionescu*: „*Sună buciumul*” cuartet. În urmă dans.

Literatură.

A apărut în a doua edițiune partea I din „*Gramatica română*” pentru învățământul secundar, de *Ioan Petranu*. Arad, 1899. Prețul 1 fl.

A apărut: „*Taina celor 12 Vinevi mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele*”, de *Iosif Tăbăcariu* și *Ilie Turdășan*. Se află de vēndare la inst. tip: „*Minerva*” în Orăștie (Szászváros). Prețul unui exemplar 10 cr. plus 3 cr. porto. Ediția III. Bani sunt a se trimite înainte.

VARIETATE.

Păpuși. Dragostea fetițelor pentru păpuși a existat în tóte timpurile, și în tóte locurile ea corēspunde unui instinct. În multe țări sēlbătime misionarii n'au putut rēsbate de cât oferind mai întâi fetițelor păpuși, spre a intra în grațiile lor, înainte de a întâmpina pe teribili lor părinți.

Istoricul anticității nu nesocotesce păpușele egiptene, grecesci, romane, găsite în mormintele, unde fuseseră duse lângă copilul, care petrecuse cu ele.

Cele mai vechi datēză de vre-o trei patru mii de ani înainte de *Christos*. Bustul e de lemu, de pētră ori teracță; membrele sunt nis-e bețișóre late, prinse de umere cu o fibulă (bold); anticii cunosceau deja paiața articulată. Unele din aceste păpuși sunt foarte frumoșe; câteva sunt lucrate în fil-

deș. Alături de ele s'au găsit accesoriile lor: mobilier, pat, scaune, obiecte de menaj, unele pentru a se juca de a bucătăria, ori dea *sacrificiul*.

În evul mediu au fost renumite păpușele din *Nürnberg*, care se importau și în *Francia*. Totuși și aci registrele despre vremuri menționēză păpuși luxóse de lemn de chiparos, de ceară, de argint, fabricate în *Francia*.

Istoria amintesc unele specimene celebre, mai ales fiind-oă au înveselit copii regali. „*Journalul*” lui *Jean Héroard* vorbesce de nisce frumoșe păpuși aședate într'o trāsuriică, pe care *Sully* le oferî lui *Ludovic XIII* copil. *Ludovic XIV* s'a jucat și el cu păpuși, pe lângă soldați. Există și aji jucăria pe care cardinalul de *Richelieu* a dat-o d-nei d' *Enghien*; o cameră mobilată în stilul *Ludovic XIII*, cu șese păpuși, îmbrăcate, coafate după moda timpului, așa încât totul formēză un obiect prețios pentru studiul amēnunțit al epocii.

E celebră de asemenea *Camera sublimului*, dată ca prezent ducelui de *Maine* la 1675.

Ea conține un pat, un fotoliu mare, în care stă ducele *Maine*, de céră foarte asemēnător. Lângă el se află *La Roche-foucauld*, *Bossuet*, *Racin*, *La Fontaine*, în fine *Boileau*, acesta înarmat cu o furcă și împiedecând pe șapte poeți proști de a intra.

Dintre păpușele regale de-astăzi, celebre sunt păpușele reginei *Victoria* a *Englterei*. Ele sunt destul de număróse, pentru-ca *miss Lowe* se le fi consacrat un volum luxos, ilustrat, după ce a luat informațiunii de la însă-și regina. Păpușele acestea formau o adevērată curte și viitórea regiūă se învăța cu ele a domni. Ea ținea registre de nascerea și toaleta lor, precum și de personajele ce reprezentau, dame dela curte, ori actrițe.

Colecțiunea conține o sută trei dești și două bucăți. Regina a îmbrăcat trei dești și două specimene. În această strălucită și elegantă mulțime, vedem pe regina *Elisabeta*, contele de *Leicester*, *Figaro*, *Musard*, șef de orchestră celebru în vremea lui.

Păpușile princiare ne ajută a cunoșce trecutul; acele aduse de misionari ne conduc în jurul lumii. Eță pesocrița din insulele *Azore*, eță femeia hotentotă. Mai departe ni-se infățisēză păpușa lui *Idaho* (*Satete-Unite*), care ne reprezintă pe femeia *Indianului Sioux*, enormă și puternică. Alături stă grațioșă dănuitoare indiană, nobila anamită.

În *Japonia*, unde femeia rămâne tot-déuna copilă, gustul pentru păpuși durēză tótă viața. La 3 *Martie*, o mare sērbătoare a păpușilor, *Hinamaturi*, dă *musmeilor* ocașiunea de a primi asemenea jucării dela drăguții lor. Iși transmit aceste cadouri din generațiă în generațiă, ca un patrimoni de care sunt mândre. Ele dîce: „cutare posedă 200 păpuși”, cu tonul cu care o damă din Occident ar vorbi de titlurile de nobleță a unei cunoșcințe ale sale.

Industria păpușilor e foarte importantă în câte-va țări. În *Francia* dă de trăit unei întregi populațiuni și recurge la multe alte industrii. Păpușa numită *bébé* ocupă vr'o 2000 lucrători, și în sezonul cel bun 6000. Fiă-care lucrător câștigă 5—8 lei pe di, femeile 3—4.

Afacerile cu păpușele se urcă în *Francia* la 5.000.000. Prețul lor merge de la 7 centime — cele fabricate în inchișori 900 — 1000 franci. Casa *Juneau* fabrică 80.000 păpuși pe an. Se esportă din *Francia* specia *bébé* pentru 500.000—600.000 franci.

Germania e o concurentă puternică. Lucrul costă acolo atât de ieftin, încât fabricanții pot da pentru 7 fr. 50 c. obiecte pe care fabricantul frances la dă cu 14 franci.

Unele păpuși au ajuns la prețuri es-traordinare. Astfel ducesa de *Orleans* a dat *Infantei Spaniei* o păpușă, care a costat 500.000 franci. („*Constit*”)

NECROLOG. *Anania Hosszu*, protopop gr. cat. în *Tetiu*, diecesa *Gherlei*, după scurte suferințe a rēposat în 23 Iulie n. c. în anul al 50-lea al vieței și al 24-lea al preoției și căsătoriei sale. Il jălesce întristata-i soțiă *Lina* născ. *Catona*, cu sica sa *Ghizela* și fiul său *Vasilu*; *Nicolau Hosszu* ca ginere, *Romul* și *Elena Hosszu* ca nepoți. — Fiă-i memoria binecuvēntată!

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.
Redactor responsabil: *Gregoriu Maior*.

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Iulie 1899.

Renta ung. de aur 4%	119.10
Renta de coroane ung. 4%	96.50
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	121.10
Impr. oail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.50
Oblig. oail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.—
Bonuri rurale ungare 4%	94.60
Bonuri rurale croate-slavone	96.25
Impr. ung. cu premii	160.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.60
Renta de argint austr.	100.40
Renta de hartie austr.	100.25
Renta de aur austr.	119.25
Losuri din 1860.	139.—
Actiile de-ale Bancoi austro-ungare	911.—
Actiile de-ale Bancoi ung. de credit.	387.—
Actiile de-ale Bancoi austr. de credit.	382.—
Napoleonori	9.54 1/2
Marcii imperiale germane	58.87 1/2
London vista	120.60
Paris vista	47.80
Rente de coroane austr. 4%	100.20
Note italiene	44.50

Cursul pietei Braşov.

Din 26 Iulie 1899.

Bancnota rom. Cump.	9.38	Vënd.	9.41
Argint român. Cump.	9.30	Vënd.	9.55
Napoleonori Cump.	9.51	Vënd.	9.54
Galbeni Cump.	5.66	Vënd.	5.65
Ruble Rusesco Cump.	126.75	Vënd.	127
Marcii germane Cump.	58.70	Vënd.	—
Lire turcesco Cump.	10.70	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 101.—5%	—	Vënd.	102.—

De inchiriet.

Dela 29 Sept. a. c. este de dat in chirie, (Scheiu), şirul Şaguna Nr. 10,

un cuartir frumos,

care constă din două odăi cătră stradă, patru in curte, bucătărie, odaie de prânzit, pentru servitoare, pod, pivniţă, loc pentru lemne de foc, două scări.

Informații mai de aproape la Filiala „Albina.” 3—6

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscisei administratiunii. In cazul publicării unui anuntiu mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.”

Vin escelent, garantat curat,

„CONCORDIA”
societate comercială pe acții,
Sibiu

12--12 pune in vëndare un
Vin escelent,
garantat curat, cu prețul de
40 cr. Litrul!!

!! Se potrivește admirabil cu ape minerale !!

cu prețul de 40 cr. Litrul!!

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker

legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Braşov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraş și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce există de 16 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 10 mașini diferite.

Se efectueșe toate lucrările ce cad in sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, pâna la cea mai fină legătură de lux in piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. esecutând cât se pôte de bine și de esact.

Avënd lucrătorii de toate specia escelent pregătiți, acésta legătoria de cărți pôte se esecute inte și foarte ieftin tot ce se pôte cugeta mai bun in aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonașe etc. in toate esecutiunile posibile.

Despărțemēt deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoalelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acésta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,

legător de cărți,

Strada porții Nr. 22.

15—0

Strada porții Nr. 22.

Sz. 1174—899. tjkvi. Library Cluj

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tjknyi hatóság, közhírré teszi, hogy kiskoru Gligor Eugenia társai végrehajthatónak, végrehajthatást szenvedő elleni 230 frt. tőke-követelés és járulékal iránti végrehajthatási ügyben a fogarasi kir. járásbiróság területén lévő Felső Szombatfalván fekvő a felső-szombatfalvi 271. sz. tjknyvben

749, 743	hrs. ingtla	197 frt,	5693	hrs. ingatlanra	5 frt.
1070, 1340, 1343	"	21 "	8174	"	2 "
7720	"	7 "	7520	"	16 "
1808	"	8 "	12531, 12551, 12554	"	8 "
7736	"	7 "	10571	hrs.	2 "
4080	"	8 "	1:806, 12808	"	10 "
8108/1, 8109	"	5 "	12511	"	6 "
7256, 7261, 7247	"	54 "	7573	"	6 "
8179	"	4 "	1587	"	18 "
9781	hrs. jutalékra	13 "	7731	"	19 "
10015	"	11 "	3031	"	6 "
10578	"	18 "	7915, 7916	"	7 "
13605	"	5 "	4299	"	4 "
7562	hrs. ingatlanra	4 "	8114	"	6 "
7667	"	4 "	7428	"	14 "
1662	"	12 "	8347	"	2 "
7732/2	"	5 "	9887	" jutaléka	7 "
3251	"	19 "	12636	"	2 ó
7961	"	12 "	10702	"	2 "

a felső-szombatfalvi 821 sz. tjknyvben 2446 hrszámu jutalékára 10 frt, a 7878 hrsz. jutalékára 9 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanokra az 1899. évi Augusztus hó 18 dik napján d. e. 9 órakor Felső-Szombatfalván megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-ban értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1899. évi Februar hó 20 án.

A fogarasi kir. biróság mint telekkörvvi hatóság.

SCHUPITEA
kir. albör

652.1—1.

„Gazeta Transilvaniei, cu numărul à 5 cr. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.